

[N. Neergaard.]

sagde: Herre Gud, nu er den 15 Kr., og saa bliver den 17 Kr.; hvor kan det friste Smuglerne? Jeg mener, at denne Tillægsafgift nu er saa høj, som den overhovedet kan taale at være. Jeg nedsatte den i sin Tid fra 20 Kr. til 15 Kr. netop under Hensyn til den ekstraordinære Tilløkkelse, som Danmark havde som Smugleromraade, og det viste sig, at være en gunstig Foranstaltning for Statskassen, som ikke tabte ved det, men tværtimod vandt. Jeg tror, det er meget betænkeligt at komme med denne Forhøjelse her, og som Følge deraf og af hele min Betragtningssmaaede af det, ogsaa af den Virkning, som en betydelig Prisforhøjelse vil have paa Omsætningen, maa vi fra vor Side fralægge os et hvilket som helst finansielt Medansvar for den Virkning, som denne Omlægning kan have.

Endelig maa vi hævde, at den store Toldforhøjelse, som er foreslaaet her for den udenlandske Spiritus, er yderst betænkelig. Det er en forholdsvis mindre Indtægt, den bringer Statskassen, anslaaet til ca. 700 000 Kr. Men den er yderst betænkelig, fordi den giver en ganske overordentlig Forøgelse af den i Forvejen saa stærke Toldbeskyttelse for forædlet Spirit, betænkelig ogsaa mest af alt af handelspolitiske Grunde. Ærede Medlemmer vil forstaa, at man er afskaaret fra at udvikle dette nærmere her i Salen. Vi har gjort det fra vor Side i Udvalget. Regeringen har ikke ment, at der her er saa store Betænkeligheder. Vi fastholder vore Betænkeligheder og vil tilføje, at det er Regeringen, der, hvis dette gennemføres, maa bære det fulde Ansvar for de Konsekvenser, det i handelspolitisk Henseende maatte have, og at vi fralægger os ethvert Medansvar derfor.

Korsgaard: Som det vil fremgaa af min Udtalelse i Gaar, ser mit Parti saaledes paa de forelagte Forslag, at vi mener, der er visse Fordele ved dem fremfor det bestaaende, og at der er visse Mangler. Jeg konkluderede derhen, at paa det daværende Tidspunkt, altsaa i Gaar, før vi havde hørt Erhvervenes Stilling til Lovforslagene, kunde vi ikke udtale noget bestemt om, hvorledes vor endelige Stilling vilde blive.

Som det allerede er nævnt fra flere Sider, har vi haft Møde med en Række af Erhvervenes Repræsentanter, og fra dette Møde kan det konstateres, at Repræsentanten for Restauratørerne udtalte, at han maatte se saaledes paa det, at han afgjort ønskede de foreliggende Forslag vedtaget

til Afløsning af de Love, de er bestemt til at afløse, og da først og fremmest til Afløsning af Loven om Restaurationsskatten. Andre Erhvervs Repræsentanter var mere forbeholdne, og det er kun naturligt.

Det, man imidlertid navnlig ved direkte Forhandling med Erhvervene er kommet til Klarhed over, er, at de Kontrolbestemmelser, man nu vil indføre, ikke alene overfor Restauratørerne, men ogsaa overfor Handelen og Industrien, vil i mange Tilfælde føles næsten utaalelige, og det af to Grunde.

Den første er den, at man ikke kan opfylde det, man er sat til at skulle opfylde. Tager vi f. Eks. Ølindustrien, er der ikke fjerneste Tvivl om, at i mange Tilfælde er det fuldkommen umuligt at give de Oplysninger, som Lovforslaget kræver; og jeg maa som en almindelig Regel hævde, at det er overmaade betænkeligt at forme Lovbestemmelser saaledes, at det praktisk talt er umuligt at opfylde det, der er Hensigten med Bestemmelserne. Vi maa ogsaa mene, at en Lovgivning maa være overmaade varsom med at lægge sig ind mellem Producent og Kunde, saaledes at dette Forhold i mange Tilfælde vanskeliggøres. Vi er ikke i Tvivl om, at saaledes som Lovforslaget er formet, vil man, hvis det virkelig skal bruges efter dets Ord, paa dette Omraade kunne komme til meget beklagelige Resultater. Der er altsaa for os ikke Tvivl om, at der paa dette Punkt er store Mangler ved Lovforslaget.

Som jeg allerede nævnte i Gaar, er vi ogsaa betænkelige ved, at Staten paa en dog temmelig udpræget Luksusbeskatning giver Afkald paa 5 Mill. Kr. uden paa anden Maade at skaffe Dækning for disse.

For at rette noget paa den tekniske Udformning af Loven har Mindretallet stillet visse Ændringsforslag, og jeg skal tillade mig ganske kort at nævne dem. Samtidig maa jeg maaske have Lov til at nævne de Ændringsforslag, der er stillet af Ministeren med Flertallets Tilslutning, og da i Almindelighed sige dette, at flere af disse Ændringsforslag kan det Mindretal, jeg repræsenterer, i og for sig tiltræde, men paa Grund af den meget hurtige Behandling, Lovforslaget har været underkastet, har man jo ikke fulgt den Fremgangsmaade, man ellers følger, at søge at komme til Klarhed over, hvad de forskellige Partier kan tiltræde og hvad ikke.

Jeg maa da sige, at Ændringsforslag Nr. 1 kan mit Parti give sin Tilslutning. Ændringsforslag Nr. 2 gaar ud paa en